

lang række personlige oplysninger, blot fordi man er kunde i en af koncernens virksomheder.

Da det ikke er i kundens interesse, at oplysningerne videregives, må arten og omfanget af oplysninger, der videregives til et moderselskab, derfor begrænses til det allermest nødvendige. Kundens absolut berettigede krav om fortrolighed og personlig integritet må gå forud for alt. Det må være op til kunden selv at bestemme, om der skal kunne videregives yderligere oplysninger.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at såkaldt sædvanlige kundeoplysninger skal kunne videregives uden tilladelse fra kunden, og at definitionen af disse sædvanlige kundeoplysninger udspringer af praksis, ikke af lovgivning, og at listen tilmed ikke er udtømmende.

Her bliver Venstre nødt til at slå bremserne i, ja, vi er faktisk ret chokerede over, at disse sædvanlige oplysninger indeholder en lang række informationer, som på ingen måde kan vedkomme andre dele af koncernen. Med andre ord: Ministerens definition af sædvanlige kundeoplysninger i bemærkningerne kan Venstre under ingen omstændigheder acceptere.

Vi er derfor efter Venstres opfattelse nødt til at tage stilling til, hvilke oplysninger der i fremtiden skal kunne videregives, og det bør kun være oplysninger, der er absolut nødvendige for moderselskabets styring af koncernens selskaber. I den forbindelse skal vi naturligvis i Retsudvalget skele til det endnu ikke færdigbehandlede lovforslag om behandling af personoplysninger.

Ved videregivelse af oplysninger om rent private forhold kræves ifølge lovforslaget kundens samtykke, og her er aktivt samtykke altid at foretrække. Forslaget opstiller imidlertid ingen præcise formkrav, hvilket Venstre anser for uheldigt. Selv om pengeinstituttet har bevisbyrden for, at et samtykke er givet mundtligt, så vil to rådgiveres påstand om, at der er indhentet samtykke, formentlig veje tungere end kundens udsagn om det modsatte. Derfor må det være et absolut krav, at samtykke gives skriftligt eller digitalt. Mundtligt samtykke er ikke tilstrækkeligt.

Vi kan sagtens følge Forbrugerombudsmandens betænkkelighederne ved, hvad udtrykkene markedsføring og kunderådgivning indebærer, men vi tager for givet, at der ikke kan være såkaldt elastik i begreberne, det vil sige, at de ikke kan omgås.

Forslaget om Finanstilsynets adgang til virksomhederne uden retskendelse er vi noget betænkelige over for, og det samme gælder Finanstilsynets beføjelser til at godkende aktionærer. Vi er stærkt i tvivl om, hvorvidt dette i virkeligheden er nødvendigt, men det må vi diskutere under udvalgsarbejdet.

Det foreslås desuden, at to finansielle virksomheder inden for samme lovområde skal kunne have bestemmende indflydelse.

Venstre er stærkt imod dette forslag. De finansielle virksomheder skal under ingen omstændigheder kunne gå ind og styre dansk erhvervsliv, men derimod koncentrere sig om at levere finansielle tjenesteydelser. Heri er vi helt enige med Nationalbanken, Dansk Industri og Rederiforeningen.

Vi er til gengæld positive over for de foreslåede ændringer af realkreditloven, herunder den foreslåede smidiggørelse af balanceprincippet, indkapslingsmodellen samt ophævelsen af realkreditlovens stemmeretsbegrænsninger.

Det fremgår af høringssvarene, at Nationalbanken tillægger det afgørende betydning, at realkreditinstitutterne ikke kan påtage sig konverteringsrisiko. Det ser ikke ud til, at ministeren har fulgt så meget op på dette, så det vil vi se på under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til den foreslåede bestemmelse om, at fondsmæglerselskaber skal indsætte forskud og depositum for kunder på en særlig kundekonto, så mener jeg, at der må være en uoverensstemmelse mellem selve paragraffen og bemærkningerne til lovforslaget. Ifølge paragraffen skal kundekontoen være adskilt fra selskabets egne midler, hvorimod det ifølge bemærkningerne tilsyneladende ikke behøver at være tilfældet. Under alle omstændigheder mener Venstre, at kundemidler bør holdes totalt adskilt fra selskabets egne midler.

Afslutningsvis må jeg sige, at det er vores opfattelse, at hvis der skal ske en udvidelse af adgangen til at videregive fortrolige oplysninger, må reglerne strammes op, så kun de absolut nødvendige oplysninger kan videregives, og hvad angår de finansielle virksomheders bestemmende indflydelse, må det være rigtigt at holde fast i, at dansk erhvervsliv ikke skal styres af den finansielle sektor.

Pernille Sams (KF):

Der er mange elementer i de nærværende lovforslag, og nogle er ganske uproblematisk, andre er langt mere principielle og ikke helt